

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 110

van **AN MOERENHOUT**

datum: 12 december 2018

aan **LIESBETH HOMANS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

Armoedebaarometer 2018 - Huurders en werkenden

De Armoedebaarometer 2018 schetst geen fraai beeld van het gevoerde armoedebeleid. Volgens de laatste cijfers van de Armoedebaarometer is er een lichte daling te merken van het algemeen armoedecijfer, maar andere indicatoren wijzen daarentegen op verontrustende evoluties. Zo verdubbelde de kinderarmoede op iets maar dan tien jaar tijd volgens de kansarmoede-index van Kind en Gezin.

Het armoederisico van huurders is bovendien erg hoog en blijft stijgen. Het komt van 28,5% in 2008 en steeg tot 36,4% in 2017.

Daarnaast stijgt voor alle gezinnen, behalve voor de gezinnen met een hogere werkintensiteit, het subjectief armoederisico in Vlaanderen. Tegelijkertijd kunnen we opmerken dat het armoederisico voor werkenden in Vlaanderen amper wijzigt.

1. Het armoederisicocijfer van huurders kent een opvallende stijging.

Is de minister van oordeel dat deze cijfers een nieuw licht werpen op het huidige armoedebeleid? Zal zij aanvullende maatregelen treffen?

2. Overweegt de minister, in het licht van deze studie en de stijgende armoede bij huurders, haar beslissing om de huurwaarborg te verhogen van twee naar drie maanden te herzien?
3. Welke maatregelen treft de minister zodat de huurwaarborglening niet bijdraagt tot de stijgende achterstallige kredieten?
4. Uit de Armoedebaarometer 2018 blijkt ook dat het armoederisico voor werkenden in Vlaanderen stabiel blijft. Het is duidelijk dat het huidige beleid deze groep compleet uit het oog verliest.

Overweegt de minister bijkomende maatregelen te nemen zodat de 'working poor' uit de armoede kunnen geraken? Zo ja, aan welke maatregelen had zij concreet gedacht?

LIESBETH HOMANS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

ANTWOORD

op vraag nr. 110 van 12 december 2018

van **AN MOERENHOUT**

1. De in de vraag vermelde tijdsperiode beslaat drie legislaturen. Het fenomeen van een hoger armoederisico bij huurders is dus ook geen nieuw gegeven. Het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding 2015-2019 bevat de verschillende maatregelen die ik op dit vlak genomen heb. Een aantal maatregelen zijn nog maar pas in werking of zullen nog in werking treden. Ik verwijs ook naar mijn antwoord op de volgende twee vragen. Het is nog te vroeg om de effecten ervan in de praktijk waar te nemen.
2. Ik zal de beslissing om de huurwaarborg te verhogen van twee naar drie maanden niet herzien. De verhoging van het maximale bedrag van de huurwaarborg is nodig om voldoende zekerheid te kunnen verschaffen aan de verhuurder. Deze verhoging wordt gecompenseerd door het aanbieden van een renteloze huurwaarborglening. De huurwaarborglening zorgt er voor dat de toegankelijkheid tot de huurmarkt voor huishoudens met lagere inkomens wordt bevorderd.
3. Bij de uitwerking van de huurwaarborglening werden zoveel mogelijk maatregelen ingebouwd om te vermijden dat huurders in betalingsmoeilijkheden komen.

In de eerste plaats werd ervoor gekozen om het bedrag van de huurwaarborglening niet te koppelen aan een maximale huurprijs, maar wel om het bedrag van de lening zelf te beperken. Het bedrag van het krediet bedraagt maximaal 1.800 euro, te verhogen met 12,5% per persoon te laste en maximaal te verhogen met 50%. Daarnaast kan het (eventueel al verhoogde) bedrag nog worden verhoogd met 10% als de woning in een van de grootstedelijke gebieden is gelegen. Door te kiezen voor een vast bedrag wil men de aanvrager ontmoedigen om een te dure woning te huren. In de tweede plaats mag de aanvrager niet met een betalingsachterstand geregistreerd staan in de Centrale voor Kredieten aan Particulieren. Het is niet aangewezen om alleenstaanden en huishoudens met een betalingsachterstand een lening te laten aangaan. Deze personen komen wel in aanmerking voor een waarborg van het OCMW, waar zij ook ineens volledige begeleiding voor de gehele schuldenproblematiek kunnen krijgen.

In de derde plaats wordt vermeden dat de aanvrager teveel kredieten aangaat. Indien aan de aanvrager al eerder twee huurwaarborgleningen werden toegekend en de afbetalingstermijn van deze huurwaarborgleningen nog loopt, zal geen nieuwe huurwaarborglening worden toegekend. Ook indien de aanvrager al eerder een huurwaarborglening werd toegekend, maar de aanvrager bij de afbetaling daarvan al betalingsachterstand heeft opgelopen, is het niet meer aangewezen om deze persoon een nieuwe huurwaarborglening toe te kennen. Tot slot wordt er ook geen huurwaarborglening toegekend wanneer een eerder verleende huurwaarborglening vervroegd werd opgeëist en er nog geen periode van drie maanden sinds de opeising is verstreken.

Er werd ook voor geopteerd om de huurwaarborglening renteloos aan te bieden. Bij de aanvraag of de toekenning van de huurwaarborglening mogen bovendien geen dossierkosten of vergoedingen worden aangerekend.

De afbetalingstermijn van de huurwaarborglening bedraagt in principe altijd vierentwintig maanden, zelfs als de duur van de huurovereenkomst korter is. Op die manier wordt vermeden dat de ontleners een te grote maandelijkse afbetaling moet doen. Bovendien zal de kredietgever op gemotiveerd verzoek van de ontleners de terugbetalingstermijn met zes maanden kunnen verlengen of uitstel van betaling kunnen toestaan. Dat kan bijvoorbeeld bij een tijdelijke vermindering van de inkomsten van de ontleners.

Tot slot werd er ook een waarborg ingebouwd voor het geval waarin er toch een betalingsachterstand zou zijn ontstaan. Zodra de ontleners een betalingsachterstand van twee vervallen maandelijkse mensualiteiten heeft, brengt de kredietgever het OCMW op de hoogte. Daardoor kan het OCMW kort op de bal spelen en onmiddellijk zijn dienstverlening aanbieden.

4. Het is niet correct dat deze groep uit het oog verloren wordt. De diversiteit van deze doelgroep zorgt er wel voor dat eenvoudige pasklare antwoorden niet bestaan. In dit kader wil ik wijzen op de maatregelen die Vlaanderen neemt en genomen heeft om de kosten voor mensen met een laag inkomen te beperken, op het vlak van mobiliteit, kinderopvang, schoolkosten, enzovoort. De keuze om toelagen niet meer te koppelen aan statuten maar aan reële inkomsten, past hier ook in. Het groeipakket is hier een concreet en bekend voorbeeld van.